

Prasība, kas celta 2014. gada 14. novembrī – Eiropas Komisija/Kipras Republika**(Lieta C-515/14)**

(2015/C 065/28)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Tserepa-Lacombe un D. Martin)

Atbildētāja: Kipras Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Kipras Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 48. pantā un Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzētos pienākumus, jo tā ar atpakaļejošu spēku no 2004. gada 1. maija nav atcēlusi vecuma kritēriju, kurš ir iekļauts Pensiju likuma (Likums 97(I) 97) 27. pantā un kura dēļ šis pants nav saderīgs ar iepriekš minētajām normām tādēļ, ka ar to darba ņēmēji tiek atturēti atstāt savu valsti, lai strādātu citā dalībvalstī, Eiropas Savienības iestādē vai citā starptautiskā struktūrā, un tādēļ, ka ar to tiek radīta nevienlīdzīga attieksme starp migrējošiem darba ņēmējiem, ieskaitot tos, kuri strādā Eiropas Savienības iestādēs vai citā starptautiskā struktūrā, no vienas puses, un valsts ierēdņiem, kuri strādā tikai Kiprā, no otras puses;
- piespriest Kipras Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka Kipras Republika nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 45. un 48. pantā un Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzētos pienākumus, jo tā ar atpakaļejošu spēku no 2004. gada 1. maija nav atcēlusi vecuma kritēriju, kurš ir iekļauts Pensiju likuma (Likums 97(I) 97) 27. pantā un kura dēļ šis pants nav saderīgs ar iepriekš minētajām normām tādēļ, ka ar to darba ņēmēji tiek atturēti atstāt savu valsti, lai strādātu citā dalībvalstī, Eiropas Savienības iestādē vai citā starptautiskā struktūrā, un tādēļ, ka ar to tiek radīta nevienlīdzīga attieksme starp migrējošiem darba ņēmējiem, ieskaitot tos, kuri strādā Eiropas Savienības iestādēs, un valsts ierēdņiem, kuri strādā tikai Kiprā. Kipras tiesiskajā regulējumā, it īpaši Pensiju likuma (Likums 97(I) 97) 27. pantā, ir ieviesta atšķirīga attieksme starp valsts pārvaldes ierēdņiem un ierēdņiem, kuri strādā starptautiskās struktūrās citā dalībvalstī vai Eiropas Savienībā, jo vienīgi darba ņēmējiem, kuri strādā tikai Kiprā, ir tiesības valsts dienesta atstāšanas gadījumā izmantot Pensiju likuma 24. un 25. pantu un saglabāt savas tiesības uz pensiju, pat ja viņi neizpilda vecuma kritēriju, kas ir 45 vai 48 gadi. Savukārt darba ņēmējiem, kuri ir īstenojuši savas tiesības uz brīvu pārvietošanos, nav iespēju atsaukties uz šiem pantiem, tādējādi zaudējot savas tiesības uz pensiju.

Turklāt ar apspriesto Pensiju likuma pantu tiek traucēta darba ņēmēju brīva pārvietošanās, jo ar to darba ņēmējam ir liegta iespēja atsaukties uz visu apdrošināšanas periodu summēšanu un ar to migrējošam darba ņēmējam netiek nodrošināta vienota karjera sociālā nodrošinājuma mērķiem. Pensiju likuma piemērošana nozīmē, ka ierēdnis, kurš brīvprātīgi aiziet no Kipras valsts dienesta, lai strādātu starptautiskās struktūrās citā dalībvalstī, un kurš neizpilda vecuma kritēriju, proti, atkarībā no gadījuma nav 45 vai 48 gadus vecs, saņem tikai vienreizēju maksājumu un zaudē tiesības uz pensiju saskaņā ar Pensiju likuma 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pat ja viņš ir pabeidzis minimālo piecu gadu apdrošināšanas periodu.

Tāpat Likumā 31(I)/2012, kurā paredzēta vienīgi iespēja tiesības uz pensiju nodot Eiropas Savienības ierēdņu pensiju shēmai vai no tās, nav ietverta neviena norma attiecībā uz to valsts ierēdņu tiesībām uz pensiju, kuri atstāj Kipras valsts dienestu, lai strādātu Eiropas Savienībā, bet galu galā izvēlas nenodot savas tiesības uz pensiju saskaņā ar Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. pantu. Šie ierēdņi zaudēs savas tiesības uz pensiju, ja viņi no Kipras valsts dienesta ir aizgājuši brīvprātīgi un neizpilda vecuma kritēriju.

Turklāt 2011. gada likums par valsts ierēdņu tiesībām uz pensiju plašākā publisko tiesību sektorā, iekļaujot pašvaldības (vispārpiemērojami noteikumi) (Likums 113(I) 2011) ir piemērojams vienīgi valsts ierēdņiem, kuri ir jaunpienācēji, kas amatā pirmo reizi iecelti 2011. gada 1. oktobrī, kad šis likums stājās spēkā, vai pēc šī datuma, kas nozīmē, ka diskriminācija vecuma dēļ turpinās attiecībā uz tiem, kuriem ir piemērojams Pensiju likums (Likums 97(I) 97).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 19. novembrī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) – *Sparkasse Allgäu/Finanzamt Kempten*

(Lieta C-522/14)

(2015/C 065/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sparkasse Allgäu*

Atbildētāja: *Finanzamt Kempten*

Prejudiciālie jautājumi

Vai brīvība veikt uzņēmējdarbību (Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pants, agrāk Eiropas Kopienas [dibināšanas līguma] 43. pants) nepieļauj tādu dalībvalsts normu, saskaņā ar kuru valsts teritorijā dibinātai kredītiestādei mantojuma atstājēja rezidenta nāves gadījumā ir arī jāpaziņo nodokļu iestādei, kura atbildīga par mantojuma nodokļa iekasēšanu valsts teritorijā, par tiem mantojuma atstājēja aktīviem, kuri noguldīti kredītiestādes filiālē citā dalībvalstī vai kurus tā pārvalda, ja nav līdzīga paziņošanas pienākuma šajā citā dalībvalstī un uz kredītiestādēm šajā valstī ir attiecināts banku noslēpums, kura pārkāpšana tiek krimināli sodīta?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 24. novembrī iesniedza *Finanzgericht Hamburg* (Vācija) – *YARA Brunsbüttel GmbH/Hauptzollamt Itzehoe*

(Lieta C-529/14)

(2015/C 065/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *YARA Brunsbüttel GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Itzehoe*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 2003/96/EK ⁽¹⁾ 1. pantam ir pretrunā dalībvalsts atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz energoproduktiem, kas tiek izmantoti atgāzes termiskai apstrādei, vai Direktīva 2003/96/EK atbilstoši tās 2. panta 4. punkta b) apakšpunkta otrajam ievilkumam nav piemērojama šiem energoproduktiem, jo izmantošana atgāzes termiskai apstrādei ir cits izmantošanas mērķis nekā izmantošana par kurināmo vai motordegvielu un to gadījumā līdz ar to ir runa par energoproduktu divējādu izmantošanu šīs tiesību normas izpratnē?